

Том Стопард

Розенкранц и Гилденстерн су мртви

Режија: Игор Павловић

Композитор: Ирена Поповић

Сценографи: Игор Павловић и Жељко Пишкорић

Костимограф: Сенка Раносављевић

Сценски покрет: Игор Грекса

Дизајн светла: Зденко-Иван Медвеђ

Продуцент: Елизабета Фабри

Сарадници на тексту: Мина Петрић,

Никола Ђоновић, Дивна Стојанов

Израда маски: Иван Киш

Асистент костимографа: Снежана Хорват

Играју:

Розенкранц **Александар Милковић**

Гилденстерн **Вукашин Ранђеловић**

Први глумац **Александра Плескоњић**

Гертруда **Сања Микитишин**

Офелија **Јована Плескоњић**

Клаудије **Александар Гајин**

Полоније **Игор Павловић**

Хамлет **Данило Миловановић**

Алфред **Григорије Јакишић**

Инспцијент: Снежана Радованов

Суфлер: Наташа Барбир

Мајстор тона: Владимир Огњеновић

Прва проба: 18. маја 2020.

Премијера: 4. септембра 2020.

Сцена „Пера Добриновић“, СНП

Декор и костими израђени су у радионицама Српског народног позоришта.

„Гилденстерн: Не... не за нас, не тако. Умирање није романтично, а смрт није игра која ће се ускоро завршити... [...] Розенкранц: То је то, дакле, је л' тако? [...] Зар не бисмо могли да останемо ту где смо? Мислим, нико неће да дође и да нас одвуче... Мораће само да чекају... Ми смо још млади... способни... имамо године... [...] Ми нисмо ништа погрешили! Нисмо никоме учинили ништа нажао. Зар не? Гилденстерн: Не могу да се сетим.“

Том Стопард, *Розенкранц и Гилденстерн су мртви*

Том Стопард
**Розенкранц и
Гилденстерн
су мртви**

Сер Том Стопард (рођен као Tomáš Straussler, Злин, Чехословачка, 1937), драмски писац, филмски и ТВ сценариста. Бежећи пред нацизмом с породицом, као деветогодишњак, стиже у Велику Британију. Од седамнаесте године се бави новинарством и позоришном критиком, пише радио-драме, а од 1960. и драме. Пише и сценарије за филмове – од епизоде за *Рајдове звезда* или један од наставака серијала о Индијани Џоунсу, преко дела која ће режирати Р. В. Фасбиндер, Тери Гилијам, до *Имџерије сунца*, *Руске куће*, *Заљубљеној Шекспира*, *Ениџме*, *Ане Карењине...* По својој најпознатијој драми, *Розенкранц и Гилденстерн су мртви* (1966), написао је сценарио за филм који је и режирао (1990) и добио награду на венецијанском Филмском фестивалу. Његов сценарио за *Заљубљеној Шекспира* (1998) награђен је Оскаром, а Стопард је добитник и неколико „Тонија“, награда „Харолд Пинтер“ ПЕН центра, „Лоренс Оливије“ и Америчке књижевне награде, те низа других престижних признања.

Игор Павловић, глумац и редитељ, рођен у Новом Саду. Завршио је Академију уметности у Новом Саду, Одсек глуме на српском језику, у класи професора Михаила Јанкетића. Радио је у Народном позоришту Суботица, где је 2005. проглашен за глумца сезоне, а каријеру наставља у Српском народном позоришту, где је награђен за улоге у *Виолинисти на крову*, *Ватреној ћелији*, *Духу који хода* и *Хамлету*. У позоришту, на филму и телевизији је остварио много улога сарађујући с најпроминентнијим редитељима. Режира у професионалним позориштима Србије, сарађује и с аматерским театрима, а за тај ангажман добија више од шездесет награда. Од 2008. године се, као оснивач, редитељским и глумачким позивом бави и у позоришној трупи „Артерија“. *Розенкранц и Гилденстерн су мртви* је његов мастер рад на последипломским студијама режије на Академији уметности у Новом Саду, које је уписао код проф. Александра Давића.

Реч редитеља

Розенкранц и Гилденстерн, мање битни ликови из Хамлета, покушавају да пронађу смисао и сврху свог постојања у детерминисаном свету Шекспирове драме. Међутим, колико год је њихова улога мала и небитна у односу на размере велике трагедије данског краљевића, без њих двојице она не може бити одиграна. Та два мала зупчаника у суровој машинерији судбине играју своје улоге, и то само онако како је записано. Могу да расправљају о филозофским идејама, контемплирају о алтернативама, али не могу да утичу на догађаје у Хамлету. Немају слободну вољу нити избор, чак ни када им се чини да одлуке о својој судбини доносе самостално. Све је предодређено самим текстом. Ово је сурова комедија о смрти, која сугерише прихватање апсурдности живота. „Почетак је рођење, а сам крај је смрт, ако не можеш на то да рачунаш на шта можеш?“ Но, иако смо смртни, ми настављамо даље, не прекидамо ову бесмислену игру, како је то Ками рекао: „... због тога што смо прво научили да преживимо па тек онда да мислимо.“ Нажалост, на половини процеса стварања представе смрт је позвала мог драгог професора Александра Давића који није стигао да види представу на којој смо заједно радили. Почивај у миру, драги Даве...

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
Позоришни трг 1, 21101 Нови Сад
Телефон: 021/6621 411

За издавача / ЗОРАН ЂЕРИЋ, управник
У Драма / МИЛОВАН ФИЛИПОВИЋ, директор

Уредник / АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ
Фотографије / МИЛА ПЕЈИЋ
Графички уредник / СОЊА ВИДАКОВИЋ САВИЋ
Штампа и уређује / СЛУЖБА ЗА ДИЗАЈН И ИЗДАВАЧКУ
ДЕЛАТНОСТ ССП-а

160. сезона 2020/2021.
www.snp.org.rs